

ikke den tilbørlige Viden om, hvor fortrinlig Gedser-Routen er, og i hvilken Grad den er den anden overlegen. Der burde anvendes noget — jeg tror, de Penge vilde komme mangefold igen — paa at udbrede Kendskab til denne Route, f. Eks. ved hensigtsmæssigt indrettede Plakater paa Udlandets Stationer. Den ærede Minister har maa ske set en Reklameplakat, der findes paa en Mængde tyske Stationer, over Sassnitz-Routen, medens man som sagt alt for meget savner Ting, der kunde henlede Opmærksomheden paa Gedser—Warnemünde-Routen.

En Ting, jeg har glædet mig over paa Finanslovsforslaget, er dets voksende Tendens til at bringe større Sandhed og Klarhed i Budgettet. Vi gjorde et væsentligt Fremskridt i den Retning i Fjor, da den højtærede Forsvarsminister foreslog at bringe Budget og Regnskab i Overensstemmelse paa sit Omraade. Der var her stadige Differencer, som i Virkeligheden gav os et forkert Billede af den finansielle Stilling. Denne Foranstaltning var jeg glad ved, og jeg er ogsaa glad ved det, som er foreslaaet fra den højtærede Finansminister i Aar, om at stryge det vestindiske Tilgodehavende, som jo ikke er virkelige Laan til Vestindien, men opsamlede Underskud, som vi ganske vist formaler have til gode hos de vestindiske Kolonialkasser, men om hvilke vi vide, at vi aldrig faa en Øre deraf. Det er meget rigtigt, at man foreslaar at stryge denne imaginære Post, og jeg skal i alt Fald yde min Bistand til, at den virkelig bliver det. Det er en Foranstaltning af samme gode og sunde Natur som en anden af den højtærede Finansminister i Fjor gennemført, nemlig den da stedfundne Rensen op imellem Statens gamle Fordringer hos forskellige Kommuner og Havne o. s. v. Det var en sund og god Foranstaltning, vi fik der i Fjor. Der er ingen, som er tjent med at se disse Beløb, som kun have hjemme i Maanen, Aar efter Aar paradere paa vore Budgetter og Statsregnskaber, vi maa meget hellere indrette det saaledes, at det hele bliver overensstemmende med de virkelige Forhold. Og dertil gøres der atter i Aar et rigtigt og forsvarligt Skridt.

Udenrigsministeriets Budget giver mig Anledning til at spørge den højtærede Udenrigsminister, hvad Resultat han er kommen til i sine Overvejelser angaaende en forbedret Repræsentation for Danmark i Østasien. Jeg bragte dette Spørgsmaal frem i Fjor, og det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister stillede

sig velvillig til Tanken derom. Jeg skal ikke gentage de forskellige Argumenter, jeg fremførte i denne Henseende i Fjor, men kun bede den højtærede Minister om at meddele os, hvilke Undersøgelser han i saa Henseende har foretaget, og hvilket Resultat han er kommen til i sine Overvejelser.

Den sidste Bemærkning, jeg skal gøre, angaar et Punkt paa Justitsministeriets Budget, nemlig Spørgsmaalet: Flakkebjerg. Vi staa nu over for en meget betydelig Udvikling af alt, hvad der vedrører Opdragelsesanstalter. Børneloven har bragt et mægtigt Røre ind i disse Forhold, og dette er glædeligt, men det har tillige vist, at vi staa meget mangelfuldt udrustede til at tage den store Opgave op, som Børneloven stiller os. Der er paa dette Finanslovsforslag sket vigtige Skridt til Afhjælpning af disse Mangler, og meget staaar der sikkert tilbage at gøre i denne Retning. Men naar man skal gaa frem med Kraft efter Børneloven, og naar Overværgeraadet skal finde en virkelig Støtte hos den sunde offentlige Mening navnlig ved de Forholdsregler, det ofte bliver nødt til at tage, hvor det faar med Forældre at gøre, som fuldstændig undlade at opfylde deres Forpligtelser over for deres Børn — jeg sigter særlig til Fratagelsen af Forældremyndigheden og Anbringelsen af Børn paa Opdragelsesanstalter imod Forældrenes Ønske —, og naar Overværgeraadet skal kunne gennemføre saadanne Foranstaltninger uden at volde for stor Misfornøjelse og uden at rejse en stærk offentlig Mening imod sig, maa Opdragelsesanstalterne være af den Natur, at der ikke næres Tvivl om deres Godhed og Forsvarlighed. Og derfor mener jeg, at det vilde være i høj Grad af Betydning, om vi om sider fik nogen Klarhed paa det meget omdebatterede Flakkebjerg - Spørgsmaal. Det vil erindres, at der er blevet rejst meget graverende Anker over Styrelsen af denne Anstalt, og at man med mange op rørende Enkeltheder har søgt at bevise, at Lederen af denne Opdragelsesanstalt har misbrugt sin Myndighed overfor Børnene og har vist Tilbøjelighed til en hensynsløs og inhuman Anvendelse af Legemsstraf. Jeg skal ikke udtale nogen som helst Mening om, hvorledes det forholder sig med disse Anker, men de vakte stærk Opmærksomhed hos mig og hos mange andre, som ikke ere tilbøjelige til altid at fæste Lid til, hvad der staaar i en Avis. Det forekom os imidlertid, at Klagerne gik i den Grad i Enkeltheder, at man